

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

“นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาสังคมไทยในศตวรรษที่ 21”

ครั้งที่
7

Innovation for the Development of Thai Society

in the Twenty-First Century - IDTS 21

วันอาทิตย์ที่ 28 เมษายน 2562

ณ อาคารปฏิบัติการโรงแรม ชั้น 1 และ ชั้น 2 เวลา 08.00 - 16.00 น.

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

เล่มที่ 2

โทร. 02-800-6800-5 ต่อ 1403 (สำนักวิจัย) โทรสาร. 02-800-6806

จัดทำโดย สำนักวิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี : อีเมล research@bkkthon.ac.th

หรือเว็บไซต์ [hppt://www.research.bkkthon.ac.th](http://www.research.bkkthon.ac.th)

สารบัญ

	หน้า
การนำเสนอผลงานวิจัย	
กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
18 การศึกษการรับรู้ภาพลักษณ์การให้บริการของพยาบาลแผนกผู้ป่วยนอกศัลยกรรม โรงพยาบาลตากสิน	149
The Study on Image Perceptions of Nursing Service in Outpatient Surgery Department, Taksin Hospital.	
ฐิตียา ศรีชู	
19 ศึกษาลักษณะรายการกีฬาทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3	154
The research on study of sports items of Thai television channel 3	
สมใจ สัมปหังสิต	
20 พฤติกรรมของผู้ฟังสถานีวิทยุมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	161
Behavior of Audience Bangkokthonburi UniversityBroadcasting Radio Station	
พนม วรรมศิริ	
21 The Huidong Fishery Music: Perspective and Analysis	172
Liu Dajian	
22 The Influence of Psychological Principles on the Teaching Method of "Harmony" Singing and Ear Training: Inheritance and Development of Sichuan Traditional Music	181
LIN XIAO JING	
23 DEVELOPMENT APPROACH IN TEACHING "ANALYSIS OF MUSICAL FORM" COURSE FOR UNDERGRADUATE STUDENTS OF TIANJIN NORMAL UNIVERSITY, TIANJIN PROVINCE, CHINA	187
Zhao Sijia	
24 เพลงต้นน้ำโขง” ปรับปรุงจากเพลงพื้นบ้านอีสานเพื่อบรรเลงด้วยแซกโซโฟนและเปียโน	197
“Ton-Nam-Khong” the Composition Derived from Isan Folk Song for Saxophone and Piano	
กฤษฎา ดาวเรือง	

“เพลงต้นน้ำโขง” ปรับปรุงจากเพลงพื้นบ้านอีสาน
เพื่อบรรเลงด้วยแซกโซโฟนและเปียโน
“*Ton-Nam-Khong*” the Composition Derived from Isan
Folk Song for Saxophone and Piano

กฤษฎา ดาวเรือง

คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

บทคัดย่อ

บทเพลง “ต้นน้ำโขง” เป็นงานสร้างสรรค์ทางมานุษยดุริยางควิทยา ผู้ประพันธ์ได้ดำเนินการวิจัยเอกสาร ศึกษาเพลงพื้นบ้านอีสานจากการทำงานภาคสนาม มีวัตถุประสงค์เพื่อประพันธ์เพลงขึ้นใหม่โดยดัดแปลงมาจากเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับบรรเลงด้วยแซกโซโฟนและเปียโน ดำเนินงานตามขั้นตอน คือ กำหนดขอบเขตการประพันธ์เพลง สืบค้นลักษณะ ทำนองและโครงสร้างของบทเพลง

เพลงต้นน้ำโขง มี 2 ตอน คือตอน 1 “บั้งไฟ” ตอน 2 “เพลิน” ใช้เทคนิคการประพันธ์เพลง 8 เทคนิค คือ ประโยคเพลงถาม-ตอบ, อาร์เปจโจ, ความดังเบา, การแปลงทำนอง, การดำเนินคอร์ดซ้ำ, การแปรทำนอง, การเหลื่อม และเทคนิคห้วงลำดับทำนอง

คำสำคัญ : การสร้างสรรค์, เพลงพื้นบ้านอีสาน, แซกโซโฟน, เปียโน

Abstract

Ton-Nam-Khong is a creative work based on ethnomusicological research. The composer working on documentary research and did field work in order to learn Isan folk songs. The work aimed to compose the new music that derived from Isan folk songs for saxophone and piano performance. The processes for working were; laid out the musical composition, melody and piece structure.

Ton-Nam-Khong consists of 2 movements, *Bungfai* and *Ploen* by using 8 techniques of composition; call and response, arpeggio, dynamic, thematic transformation, chord progression and sequences, variations, canonic and melodic sequences.

Keyword: Creative, Isan Folk Song, Saxophone, Piano

บทนำ

มนุษย์ในแต่ละพื้นที่สร้างวัฒนธรรมเพื่อตอบสนองวิถีการดำเนินชีวิต ก่อให้วัฒนธรรมกลายเป็นความงามที่แสดงถึงเอกลักษณ์ บริเวณภาคอีสานของประเทศไทยนับว่าเป็นพื้นที่ที่เป็นศูนย์รวมความงามด้านศิลปวัฒนธรรมอีสาน ด้วยบริเวณพื้นที่ที่กว้างใหญ่จึงส่งผลให้เกิดความแตกต่าง

ทางวัฒนธรรมและประเพณี อันเนื่องมาจากการปะทะสังสรรค์ระหว่างประชากรหลากหลายเชื้อชาติ ผู้คนในภาคอีสานมีวิถีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย แม้สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่จะแร้นแค้นแต่ยังคงมีน้ำใจ ขยัน อดทน และยังคงสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีเก่าแก่ตามบรรพบุรุษอย่างเคร่งครัด (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม, 2561) และด้วยปัจจัยสำคัญที่ทำให้ภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นแหล่งรวมของผู้คนในอดีต คือความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและความมั่งคั่งในทรัพยากรธรรมชาติ และยังมีเส้นทางการคมนาคมที่ผู้คนสามารถใช้เดินทางติดต่อกันทั้งทางบกและทางน้ำ ทั้งภายในอาณาบริเวณใกล้เคียงและชุมชนที่ห่างไกล รวมทั้งการที่มีสภาพภูมิศาสตร์ที่เอื้ออำนวยต่อการดำรงชีวิต จึงส่งผลให้พื้นที่บริเวณเป็นแหล่งหล่อหลอมทางวัฒนธรรม มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นมีอยู่หลายอย่าง เช่น ประเพณี ภาษา อาหาร เครื่องแต่งกาย ศิลปะการฟ้อนรำ ดนตรี (พรธัญญา ฉายากุล, 2556) โดยเฉพาะเอกลักษณ์ทางดนตรีของภาคอีสานที่มีความสละสลวยทางสำเนียง ซึ่งสามารถแบ่งดนตรีพื้นบ้านในภาคอีสานได้ 2 กลุ่มวัฒนธรรม ประกอบด้วย เพลงในกลุ่มวัฒนธรรมอีสานเหนือ มีลักษณะวัฒนธรรมและการละเล่นที่เด่น คือ หมอลำ หมอแคน ได้แก่ การลำหรือขับร้องกลอนต่างๆด้วยภาษาไทย-ลาว โดยใช้แคนเป็นเครื่องดนตรีประกอบ บ้างก็ใช้พิณบรรเลงประกอบ เพื่อสร้างความครึกครื้นสนุกสนาน และเพลงในกลุ่มอีสานใต้ มีลักษณะวัฒนธรรมและการละเล่นที่เด่น คือ การเล่นเพลงโคราช ใช้คำไทยแบบโคราช ส่วนเจริญ-กันตรึมเป็นการขับร้องด้วยภาษาเขมรเป็นหลักและมีคำไทยปะปนอยู่บ้าง (เจริญชัย ชนไพโรจน์, 2526; ปัญญา รุ่งเรือง, 2554)

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แนวทางการสร้างสรรค์จากบทเพลงพื้นบ้านอีสาน ด้วยเหตุผลที่ว่า เพลงพื้นบ้านอีสานเป็นบทเพลงที่มีความสละสลวยของท่วงทำนอง ผ่านการร้อยเรียงทำนองจากภูมิปัญญาของศิลปินพื้นบ้าน อีกทั้งเป็นบทเพลงที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของลักษณะการประสานเสียง ซึ่งปัจจุบันบทเพลงพื้นบ้านอีสานและวัฒนธรรมอีสานแบบดั้งเดิมมีบทบาทในสังคมอีสานน้อยลง ด้วยผลจากการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมที่ส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมของชาติ โดยเฉพาะกลุ่มวัฒนธรรมของภาคอีสาน จากวิทยานิพนธ์เรื่องหมอลำซึ่ง : กระบวนการปรับเปลี่ยนทางวัฒนธรรมดนตรีของหมอลำในภาคอีสาน โดย สอนอง คลังพระศรี (2541) ได้แสดงให้เห็นถึง การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมดนตรีดั้งเดิมของชาวอีสาน โดยเฉพาะกลุ่มหมอลำ จากผลของการเปลี่ยนแปลงสภาพทางสังคมและความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี จึงส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต ทำให้กลุ่มหนุ่มสาวซึ่งเป็นกำลังสำคัญของครอบครัวและหมู่บ้าน ต้องเดินทางไปเป็นผู้ใช้แรงงานหรือประกอบอาชีพต่างถิ่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศเพิ่มจำนวนมากขึ้น เพราะเกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจเกิดโรงงานอุตสาหกรรมและธุรกิจการค้าที่ต้องการแรงงานเพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ชาวอีสานที่เดินทางไปประกอบอาชีพต่างถิ่นที่มีความเจริญด้านวัตถุได้สัมผัสและรับใช้วัฒนธรรมต่างถิ่น เพื่อแสดงถึงความก้าวหน้าและความสะดวกสบาย เช่น การแต่งกายตามแฟชั่นที่ทันสมัย การฟังเพลงยอดนิยมตามยุคสมัย ฯลฯ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงเป็นช่องทางในการนำพาวัฒนธรรมต่างถิ่นและการเปิดโอกาสให้วัฒนธรรมต่างถิ่นเข้ามาในถิ่นฐาน จนเกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบดนตรีและการแสดงจากหมอลำกลอนพื้นบ้าน มาเป็น หมอลำกลอนซิ่ง หรือ หมอลำซิ่ง โดยนำเครื่องดนตรีตะวันตกประเภท

วงสตริง เช่น กลองชุด กีตาร์เบส กีตาร์ไฟฟ้า ฯลฯ มาร่วมบรรเลงกับเครื่องดนตรีพื้นบ้าน คือ พิณ และแคน (สนอง คลังพระศรี, 2541)

จากเหตุผลดังที่ได้กล่าวไว้ แสดงเห็นถึงความอ่อนแอของวัฒนธรรมภายในซึ่งมีผลพวงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพทางสังคมและความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงคุณค่าของวัฒนธรรมดนตรีพื้นบ้านอีสาน จึงมีแนวความคิดในการส่งเสริมและพัฒนาให้เพลงพื้นบ้านอีสานมีบทบาทในสังคมมากขึ้น ด้วยการสร้างสรรค์บทเพลงสำหรับแซกโซโฟนและเปียโน โดยใช้องค์ประกอบของดนตรีพื้นบ้านอีสานเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์ของการประพันธ์เพลง

ประพันธ์เพลงสำหรับการบรรเลงแซกโซโฟนและเปียโน

ขอบเขตการประพันธ์เพลง

1. บทประพันธ์เพลงแบ่งออกเป็น 2 ตอน
2. ใช้ระบบอังกูญแจเสียง (Tonality) โดยใช้ระบบเสียง 2 ลักษณะ คือ ระบบเสียงแบบไดอาโทนิค (Diatonic) และระบบเสียงแบบเพนทาโทนิค (Pentatonic)
3. เป็นบทเพลงที่ผสมผสานความเป็นตะวันตกและดนตรีพื้นบ้านภาคอีสาน เช่น บันไดเสียง, วัตถุดิบและโมติฟ, เทคนิคการเล่นเครื่องดนตรีที่เลียนแบบสำเนียงของดนตรีพื้นบ้านภาคอีสาน
4. บทประพันธ์เพลงถ่ายทอดผ่านวงดูโอ (Duo) ประกอบด้วยอัลโตแซกโซโฟนและเปียโน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ผลงานเพลงสำหรับแซกโซโฟนและเปียโน
2. ได้แนวทางสำหรับการส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมพื้นบ้านสู่สากล

แนวคิดการประพันธ์เพลง

บทประพันธ์เพลงเสียงต้นน้ำโขง ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์เพื่อค้นหาทำนองเพลงพื้นบ้านอีสาน เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับประพันธ์บทเพลงร่วมสมัย โดยถ่ายทอดความรู้สึกและบรรยายเนื้อหาผ่านวงดูโอ ประกอบด้วยอัลโตแซกโซโฟนและเปียโน โครงสร้างและรูปแบบของดนตรีมีเอกลักษณ์เฉพาะตามเนื้อหาทางดนตรีและเรื่องราวที่ได้กำหนด ดังนี้

กระบวนการที่ 1 ชื่อว่า บั้งไฟ ผู้วิจัยต้องการอธิบายถึงการวิถีดำเนินชีวิตของชาวบ้านในภาคอีสาน ที่มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย เลื่อมใสและศรัทธาในพุทธศาสนา มีความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติและการเคารพนับถือบิดามารดา รวมทั้งบทบาทของลีลาการฟ้อนรำและการละเล่นในประเพณีบุญบั้งไฟของภาคอีสาน (เจริญชัย ชนไพโรจน์, 2526) ซึ่งสะท้อนถึงความเรียบง่าย ใจเย็น และอ่อนโยน ผู้วิจัยจึงนำเสนอบทเพลงสำหรับการอธิบายถึงความเรียบง่ายและมิตรภาพของชาวอีสานผ่านกระบวนการที่ 1

กระบวนการที่ 2 เพลิน ผู้วิจัยต้องการอธิบายถึงอุปนิสัยของชาวอีสาน คือ สนุกสนาน ร่าเริง และไม่เคร่งครัดในวิถีชีวิต ซึ่งกิจกรรมส่วนมากในการประกอบพิธีกรรมและประเพณี คือ กิจกรรมสร้างความบันเทิง เช่น การฟ้อน ขบวนแห่ (อรุณี ต้นศิริ, 2549) ผู้วิจัยจึงนำเสนอบทเพลงสำหรับการอธิบายถึงความสนุกสนานของชาวอีสานผ่านกระบวนการที่ 2

การออกแบบและแนวทางการประพันธ์เพลง

1. รูปแบบของบทเพลง (Form) ใช้รูปแบบตามลักษณะเพลงพื้นบ้าน กล่าวคือ เป็นบทเพลงสั้นไม่ซับซ้อน ผู้วิจัยออกแบบการประพันธ์ในลักษณะบทเพลง 2 ตอน
2. ระบบเสียง (Tuning System) เพื่อให้ผลงานการประพันธ์เพลงเหมาะแก่ผู้ฟังทุกกลุ่มและเป็นไปตามสมัยนิยม ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ระบบอิงกัญแจเสียง (Tonality) โดยยึดการใช้ระบบบันไดเสียงแบบไดอาโทนิค (Diatonic Scale) ประเภทบันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์ (Major and Minor Scale) และระบบบันไดเสียงแบบเพนทาโทนิค (Pentatonic Scale)
3. เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time Signature) เครื่องหมายประจำจังหวะ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแบบดนตรีพื้นบ้าน กล่าวคือ ดนตรีพื้นบ้านเป็นดนตรีที่ไม่ซับซ้อนและฟังง่าย มักใช้อัตราจังหวะสองและสี่ (Second and Fourth Time) ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เครื่องหมายประจำจังหวะที่มีอัตราจังหวะสอง (Second-Simple Time Signature) และสี่ปกติ (Fourth-Simple Time Signature) เพื่อสร้างสีสันทางดนตรีให้เกิดความน่าสนใจ
4. อัตราความเร็ว (Tempo) ใช้อัตราความเร็วด้วยการกำหนดให้มีความสอดคล้องกับองค์ประกอบของดนตรี เช่น ให้สอดคล้องกับเนื้อหาทางดนตรี ให้สอดคล้องกับเทคนิคการบรรเลง และให้เหมาะสมกับเนื้อหาทางดนตรี โดยกำหนดให้เพลงช้าปานกลางสื่ออารมณ์การดำเนินทำนองที่สวยงาม สง่างาม จึงกำหนดใช้อัตราความเร็ว 80 Bpm.
5. เนื้อหาทางดนตรีหรือผิวพรรณของดนตรี (Texture) การประพันธ์เพลงมีลักษณะการสร้างเนื้อหาทางดนตรีหลากหลายแนวหรือการประสมทำนอง (Polyphony)

ขั้นตอนการประพันธ์เพลง

1. การศึกษาเอกสารสิ่งพิมพ์ รวมทั้งการศึกษาเอกสารที่ไม่ใช่สิ่งพิมพ์และสื่อต่างๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นข้อมูลพื้นฐานและแนวทางสำหรับการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการประพันธ์เพลง
2. การกำหนดขอบเขตสำหรับการประพันธ์เพลง เพื่อให้การดำเนินงานมีความสอดคล้องและเป็นไปตามขอบเขตที่กำหนดไว้
3. กำหนดเครื่องดนตรี และเลือกเครื่องดนตรีที่ต้องการใช้ในกระบวนการประพันธ์ โดยคำนึงถึงความความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการบรรเลงและเทคนิคการประพันธ์ เพื่อก่อให้เกิดความสอดคล้องและสามารถแสดงเนื้อหาได้อย่างชัดเจน
4. กำหนดแนวคิดและสังคีตลักษณะในกระบวนการประพันธ์ให้เกิดเป็นความสอดคล้องตามเนื้อหาและเรื่องราวที่ต้องการถ่ายทอด

5. กำหนดทำนองและโครงสร้างของทำนองเพื่อเป็นต้นแบบสำหรับการสร้างทำนองและการพัฒนาทำนองในลำดับต่อไป

6. การประพันธ์เพลง ทั้งนี้ต้องอาศัยการใช้เทคนิคการเรียบเรียงเสียงประสานตามวิธีการประพันธ์เพลงร่วมสมัยควบคู่กับการผสมผสานด้วยวัฒนธรรมดนตรีพื้นบ้านอีสาน รวมทั้งการปรึกษาคณะกรรมการ

7. การพิจารณาบทเพลงในฐานะนักประพันธ์ นักดนตรี และผู้ฟัง เพื่อนำผลพิจารณามาปรับปรุงให้บทเพลงก่อให้เกิดคุณภาพครบทุกด้าน พร้อมทั้งการตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับสัญลักษณ์ทางดนตรีและการพิสูจน์อักษร

อธิบายเทคนิคการประพันธ์เพลง

บทประพันธ์เพลงต้นน้ำโขง เป็นบทเพลงสะท้อนวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชาวอีสาน โดยใช้วัตถุดิบจากทำนองเพลงพื้นบ้านอีสานสำหรับเป็นแนวทางการประพันธ์เพลง บทประพันธ์เป็นบทเพลง 2 ตอน ผสมผสานวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมดนตรีตะวันตกกับวัฒนธรรมดนตรีพื้นบ้านอีสานผ่านวงดุโอ ประกอบด้วยอัลโตแซกโซโฟนและเปียโน มีรายละเอียดการประพันธ์เพลง ดังนี้

1. ตอนที่ 1 บั้งไฟ

บั้งไฟ ตอนที่ 1 สะท้อนการดำเนินชีวิตประจำวันและกิจกรรมในการเต็นรำ หรือฟ้อนของบุคคลในหมู่บ้านหนึ่งของภาคอีสาน แสดงถึงความเรียบง่าย ใจเย็น และอ่อนโยน และเป็นการถ่ายทอดแสดงถึงลีลาในวัฒนธรรมอีสาน เช่น ลีลาการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบการฟ้อน จังหวะการก้าวเท้าที่มีลักษณะคล้ายเต็นรำ สามารถแบ่งวรรคย่อยได้ 4 ท่อน การประพันธ์ใช้ 4 เทคนิค คือ เทคนิคประโยคเพลงแบบถาม-ตอบ เทคนิคอาร์เปจ (Arpeggio) เทคนิคความดังเบา (Dynamic) เทคนิคแปลงทำนอง (Thematic Transformation) มีรายละเอียด ดังนี้

- ท่อนเริ่ม (Introduction) ห้องเพลงที่ 1-6

- ท่อน A ห้องเพลงที่ 7-33

- ท่อน B ห้องเพลงที่ 34-62

- ท่อน C ห้องเพลงที่ 63-95

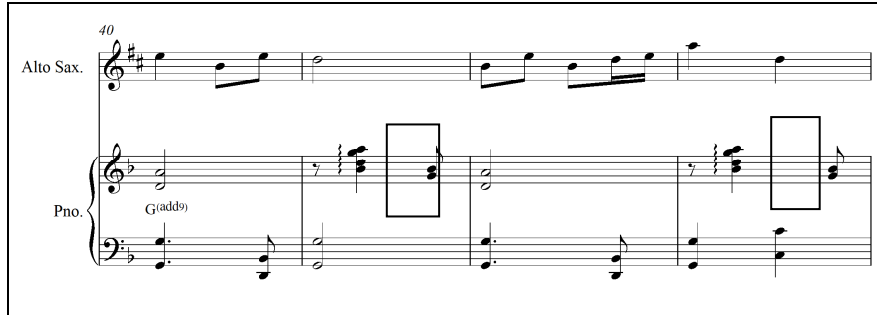
ท่อนเริ่ม ห้องที่ 1-6 โครงสร้างโดยรวมผู้ประพันธ์ใช้อัตราความเร็วที่ 80 bpm. เพื่อสะท้อนความเรียบง่ายของวัฒนธรรมพื้นบ้านอีสาน อัตราความเร็วดังกล่าวจัดอยู่ในกลุ่มความเร็วช้าปานกลาง และเป็นอัตราความเร็วที่สอดคล้องกับค่าความสั้นยาวของตัวโน้ต ทำนองถูกดัดแปลงมาจากเพลงประกอบการเซ็งบั้งไฟ

ภาพที่ 1 อัตราความเร็วท่อนเริ่ม

ท่อน A ห้องที่ 7-21 ผู้ประพันธ์ต้องการนำเสนอให้บทเพลงมีความเรียบง่าย ไม่ซับซ้อนผ่านเทคนิคการประพันธ์เพลงลักษณะประโยคคำถามและประโยคคำตอบ โดยกำหนดให้อัลโตแซกโซโฟนบรรเลงรับส่งไปมาร่วกับเปียโน กล่าวคือ หากอัลโตแซกโซโฟนบรรเลงโน้ตที่มีค่าอัตราความถี่น้อย (โน้ตตัวดำ โน้ตตัวขาว) เปียโนจะนำเสนอโน้ตที่มีค่าอัตราความถี่มาก (โน้ตเข็บบทหนึ่งชั้น) เพื่อให้ดนตรีมีความน่าสนใจ คล้ายกับลีลาการฟ้อนสลับชายหญิง

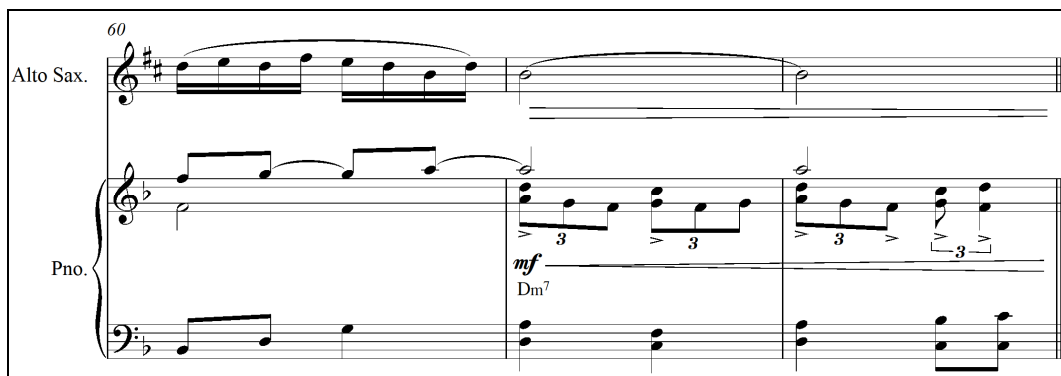
ภาพที่ 2 แสดงเทคนิคการประพันธ์เพลงลักษณะประโยคคำถามและประโยคคำตอบ

ท่อน B ห้องที่ 41 และ 43 ใช้เทคนิคอาร์เปจโจ (Arpeggio) คือการบรรเลงเฉพาะโน้ตลำดับที่ 1 3 5 8 ของคอร์ดนั้นอย่างรวดเร็ว ผ่านเครื่องหมายและค่าโน้ตที่กำกับไว้ในแนวเปียโน ลักษณะเสียงคล้ายกับการรูดสายเครื่องดนตรีฮาร์ป เพื่อสะท้อนลักษณะการตวัดมือของของผู้รำ

ภาพที่ 3 แสดงเทคนิคอาร์เปจโจ

ท่อน B ห้องที่ 61-62 ผู้ประพันธ์ใช้เทคนิคความดังเบา ให้เกิดความชัดเจนของทำนองและสร้างความสอดคล้องระหว่างอัลโตแซกโซโฟนกับเปียโน โดยใช้วิธีให้โน้ตของอัลโตแซกโซโฟน เบาลงทีละน้อยผ่านเครื่องหมายเดครสเซนโด (Decrescendo) เพื่อช่วยสนับสนุนโน้ตเปียโนแสดงความชัดเจนและโดดเด่น ด้วยการดังขึ้นทีละน้อยผ่านเครื่องหมายเครสเซนโด (Crescendo) ควบคู่กับเครื่องเน้นเสียง (Accent) ลักษณะดังกล่าว ยังช่วยส่งเสริมให้เกิดความแนบเนียนในการปิดประโยคเพลงของอัลโตแซกโซโฟน และการเปิดประโยคเพลงของเปียโน

ภาพที่ 4 แสดงเทคนิคความดังเบา

ท่อน C ห้องที่ 67 – 73 ผู้ประพันธ์เทคนิคการแปลงทำนองจากโน้ตหลักในเพลงพื้นบ้านอีสาน คือ D E F# G B เพื่อสร้างทำนองใหม่ให้กับแนวอัลโตแซกโซโฟน สำหรับการเลียนแบบสำเนียงดนตรีพื้นบ้านภาคอีสานผสมผสานกับสำเนียงดนตรีตะวันตก โดยมีการสนับสนุนการดำเนินจังหวะจากแนวเปียโน (Piano) เพื่อให้ทำนองหลักเด่นและชัดเจน

The image shows a musical score for Alto Saxophone and Piano. The Alto Sax part is in G major and starts at measure 67 with a melodic line marked *mf*. The Piano part provides harmonic support with chords Dm7 and G(add9), also marked *mf*. The score illustrates the technique of melodic variation through chord progression and sequence.

ภาพที่ 5 การใช้เทคนิคการแปลงทำนอง

2. ตอนที่ 2 เพลิน

เพลิน ตอนเพลงที่ 2 สะท้อนลีลาการพ็อน ลีลาการเคลื่อนไหวร่างกายในขณะที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมประกอบจังหวะของดนตรีภาคอีสาน เพื่อเป็นการถ่ายทอดถึงลีลาในวัฒนธรรมอีสาน ทำนองถูกดัดแปลงมาจากลายลำเพลิน สามารถแบ่งวรรคย่อยได้ 8 ท่อน การประพันธ์ใช้ 5 เทคนิค คือ เทคนิคการดำเนินคอร์ดซ้ำ (Chord Progression and Sequence) เทคนิคความดังเบา (Dynamic) แปรทำนอง (Melodic Variation) เทคนิคการเหลื่อม (Canon) และเทคนิคหัวลำดับทำนอง (Melodic Sequence) มีรายละเอียด ดังนี้

- ท่อนเริ่ม (Introduction) ห้องเพลงที่ 1-5
- ท่อน A ห้องเพลงที่ 6-17
- ท่อน B ห้องเพลงที่ 18-35
- ท่อน C ห้องเพลงที่ 36-47
- ท่อน D ห้องเพลงที่ 48-59
- ท่อน E ห้องเพลงที่ 60-66
- ท่อน F ห้องเพลงที่ 67-82
- ท่อน G ห้องเพลงที่ 83-95

ท่อนเริ่ม (Introduction) ผู้วิจัยใช้อัตราความเร็วจากช้า คือ 78 bpm. และค่อยๆ เร็วในอัตราจังหวะ 98 bpm. เพื่อให้มีความสัมพันธ์กับทิศทางการเคลื่อนที่ของคอร์ด คือ Cm^{sus4} Cm^{maj7} Cm^9 Cm^{maj7} Cm^{sus4} Cm^{maj7} Cm^9 Cm^{maj} เพื่อแสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนที่ของบรรยากาศจากความมืดมนสู่ความสว่าง ทั้งนี้ใช้เทคนิคการดำเนินคอร์ดซ้ำ กล่าวคือ เป็นลักษณะการซ้ำคอร์ดและซ้ำลักษณะจังหวะ โดยการเพิ่มโน้ตลักษณะคอร์ดทบเจ็ดสลับกับคอร์ดทบเก้า เพื่อแสดงการเคลื่อนที่และการเปลี่ยนบรรยากาศ สัดส่วนโน้ตดังกล่าวใช้โครงสร้างลักษณะจังหวะซัด (Syncopation) ของดนตรีสำเนียงแจ๊ส (Jazz Style) เข้ามาผสมผสาน ซึ่งเป็นลักษณะจังหวะที่ไม่ลงจังหวะตกตลอดเวลา จะช่วยส่งเสริมให้บทเพลงรู้สึกไม่น่าเบื่อ และเกิดความรู้สึกน่าติดตามมากกว่าการใช้สัดส่วนโน้ตลักษณะปกติ

ภาพที่ 6 แสดงอัตราความเร็วและการดำเนินคอร์ด้ซ้ำ

ท่อน A ผู้ประพันธ์ออกแบบแนวดนตรี จำนวน 3 แนว คือ แนวทำนองหลัก (Melody) ผู้วิจัยใช้โน้ตเซปต์สองชั้น เพื่อให้ทำนองเพลงมีการเคลื่อนที่ ให้ผู้รับฟังได้มีความรู้สึกสนุกสนาน ส่วนทำนองรอง (Countermelody) ใช้ลักษณะจังหวะไม่ปกติ เพื่อทำหน้าที่บรรเลงขัดกับทำนองหลัก สงเสริมทำให้บทเพลงน่าฟังมากยิ่งขึ้น และการดำเนินคอร์ด้ ลักษณะจังหวะยื่นปกติสำหรับบรรยากาศให้เรียบง่ายเพื่อสนับสนุนการเคลื่อนที่ของทำนองหลักและทำนองรอง คล้ายกับบรรยากาศในขบวนแห่ของชาวอีสานที่เต็มไปด้วยความสนุกสนานควบคู่กับคุณค่าของประเพณีอันดีงาม

ภาพที่ 7 แสดงการออกแบบแนวดนตรี

ท่อน A ห้องที่ 12-14 แสดงการใช้เทคนิคระดับความดัง-เบาของเสียง (Dynamic) ระดับความความดังเบา เพื่อสร้างสีสันให้ทำนองเพลงมีความน่าสนใจและน่าติดตาม นอกจากนั้นผู้ประพันธ์ต้องสื่อถึงลีลาการฟ้อนประกอบจังหวะในวัฒนธรรมอีสาน จึงทำให้เกิดการใช้ระดับความดังเบาของเสียงดนตรี

ภาพที่ 8 แสดงเทคนิคความดังเบา

ท่อน B ห้องที่ 31-35 แสดงการใช้ระดับความดัง-เบาของเสียง (Dynamic) ซึ่งจะแตกต่างจากการใช้ในระหว่างห้องเพลงที่ 12-13 ตรงที่ เป็นการปรับระดับความดังเบา ที่มีลักษณะคล้ายกับคลื่น ในแนวสวนทางสลับกับแนวตามทิศทาง กล่าวคือ ระดับความดังจะเริ่มจากเบา (P) ค่อยๆ ดังขึ้น ถึงระดับความดังปานกลาง (mf) และค่อยๆ เบาลงมายังระดับความเบาที่ (P) การเขียนระดับความดังเบาแบบนี้จะช่วยให้บทเพลงมีสีสัน สะท้อนกริยาของบุคคลหลายคนที่ยากต่อการคาดเดา

The image shows a musical score for Alto Saxophone and Piano. The Alto Sax part is in the upper staff, and the Piano part is in the lower staff. The score is in B-flat major and 4/4 time. The Alto Sax part starts at measure 31 with a dynamic marking of *p* (piano) and features a melodic line with eighth notes. The Piano part provides harmonic support with chords and a bass line. Dynamic markings include *p*, *mf* (mezzo-forte), and *f* (forte). Chord progressions are indicated below the piano staff: Eb, Eb/Db, Eb, Eb(add9)/Db, Eb, Eb/Db, Eb, Eb(add9)/Db, and Cm9.

ภาพที่ 9 แสดงเทคนิคความดังเบา

ท่อน D ห้องที่ 52-56 แสดงการใช้เทคนิคการพัฒนาทำนองในการประพันธ์ 2 รูปแบบ คือ เทคนิคการแปรทำนอง (Melodic Variation) ในห้องที่ 52-54 โดยมีโครงสร้างจากทำนองต้นแบบ ห้องเพลงที่ 52 ของอัลโตแซกโซโฟน สำหรับแปรทำนองทำนองในห้องที่ 53-54 ของเปียโน และเทคนิคการเหลื่อม (Canon) ในห้องที่ 55-56 โดยอัลโตแซกโซโฟนมีหน้าที่ดำเนินทำนองหลัก ส่วนเปียโนทำหน้าที่บรรเลงทำนองเช่นเดียวกับทำนองหลักแต่คนละจังหวะ แสดงความเหลื่อมจังหวะระหว่างโดยอัลโตแซกโซโฟนและเปียโน

The image shows a musical score for Alto Saxophone and Piano. The Alto Sax part is in the upper staff, and the Piano part is in the lower staff. The score is in B-flat major and 4/4 time. The Alto Sax part starts at measure 52 with a dynamic marking of *f* (forte) and features a melodic line with eighth notes. The Piano part provides harmonic support with chords and a bass line. Dynamic markings include *mf* (mezzo-forte) and *f* (forte). Chord progressions are indicated below the piano staff: Abmaj7, Abmaj7, Eb, Eb(add9)/Db, Abmaj7, and Abmaj7.

ภาพที่ 10 เทคนิคการแปรทำนอง

ท่อน F ห้องที่ 70 ใช้เทคนิคการสร้างทำนองรอง (Countermelody) โดยให้เปียโนทำนองหน้าที่บรรเลงทำนองรองควบคู่กับทำนองหลักของอัลโตแซกโซโฟน

ภาพที่ 11 การสร้างทำนองรอง

ในข้อที่ 83-84 ใช้เทคนิคห้วงลำดับทำนอง เป็นการทำซ้ำทำนองทันทีแต่ต่างระดับเสียงซึ่งเกิดขึ้นในโน้ตของอัลโตแซกโซโฟน โดยอัตราส่วนโน้ตจะซ้ำกันในห้องเพลง

ภาพที่ 12 เทคนิคห้วงลำดับทำนอง

สรุป

บทประพันธ์เพลงต้นน้ำโขง มีส่วนโครงสร้างเป็นเพลง 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ชื่อว่า บั้งไฟ และตอนที่ 2 ชื่อว่า เพลิน โดยใช้เทคนิคในการประพันธ์ประกอบด้วย ตอนบั้งไฟใช้ 4 เทคนิค คือ เทคนิคประโยคเพลงแบบถาม-ตอบ เทคนิคอาร์เปจ เทคนิคความดังเบา และเทคนิคแปลงทำนอง ตอนเพลินใช้ 5 เทคนิค คือ เทคนิคการดำเนินคอร์ดซ้ำ เทคนิคความดังเบา แปรทำนอง เทคนิคการ และเทคนิคห้วงลำดับทำนอง บทประพันธ์ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และขอบเขต บทประพันธ์ที่กำหนดไว้อย่างสมบูรณ์ รวมถึงการนำบทประพันธ์ออกเผยแพร่ ทั้งนี้การที่ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษาวิธีการประพันธ์เพลงโดยใช้หลักทฤษฎีดนตรีตะวันตกที่ผสมผสานกับดนตรีพื้นบ้านภาคอีสาน ทำให้เกิดเป็นผลงานสร้างสรรค์สะท้อนคุณค่าทางวัฒนธรรมและสามารถใช้ถ่ายทอดให้กับแวดวงวิชาการด้านดนตรี รวมทั้งผู้ที่สนใจด้านการประพันธ์เพลงสืบต่อไป

ข้อเสนอแนะ

การดำเนินงานวิจัยนี้มุ่งนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ด้านการประพันธ์เพลงโดยใช้วัตถุดิบจากเพลงในวัฒนธรรมดนตรีอีสาน เพื่อส่งเสริมและแสดงถึงคุณค่าของบทเพลงพื้นบ้านในสังคมไทยสู่บท

เพลงสากล ทั้งนี้บทเพลงพื้นบ้านในสังคมไทยยังมีอีกมาก และเหมาะสำหรับให้นักวิจัยและนักประพันธ์เพลงได้ศึกษาและใช้เป็นวัตถุดิบในการสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

บรรณานุกรม

- เจริญชัย ชนไฟโรจน์. (2526). เอกสารประกอบการสอน **ดุริยະ 326 ดนตรีพื้นบ้านอีสาน**. กระจาย
อัดสำเนา.
- ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. (2552). **การประพันธ์เพลงร่วมสมัย**. กรุงเทพฯ: บริษัท วี.พรีน (1991) จำกัด.
- ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. (2553). **อรรถาธิบายและบทวิเคราะห์บทเพลงที่ประพันธ์โดย ณรงค์ฤทธิ์
ธรรมบุตร**. กรุงเทพฯ: บริษัท ธนาเพรส จำกัด.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2560). **สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกต
กะรัต.
- ปัญญา รุ่งเรือง. (2549). **หลักวิชามานุษยดุริยางควิทยา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กระจายอัดสำเนา.
- ปัญญา รุ่งเรือง. (2553). **วิธีวิทยาการวิจัย โดยสังเขป**. นนทบุรี: สำนักพิมพ์อาศรมสังคีต.
- ปัญญา รุ่งเรือง. (2556). **ดนตรีโลก ชุดที่ 2 พม่า ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม**. นนทบุรี:สำนักพิมพ์
อาศรมสังคีต.
- อรุณี ต้นศิริ. (2549). **วัฒนธรรมถิ่นวัฒนธรรมไทย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.
- Andrew Surmani, Karen Farnum Surmani, Morty Manus. (2009). **Music Theory**. USA.
Alfred Publishing Co.
- Bakan, Michael B. (2012). **World Music Tradition and Transformation**. United States
of America: The McGraw-Hill.
- Bara Wharram. (1974). **Theory for Beginners**. USA : The Frederick Heris Music.
- Blatter, Alfred. (2016). **Revisiting Music Theory: Basic Principles**. Second Edition.
New York. Routledge. Co, Limited.
- Miller, Terry E. and Andrew Shahriari. (2012). **World Music A Global Journey**. Third
Edition. New York: Replika Press Pvt Ltd.
- Nanongkham, P. (2011). **Modern Isan Music as Image: A Positive Identity for the
People of Northeast Thailand**. (Doctoral dissertation, Kent State University).

4.1 คณะอนุกรรมการพิจารณาผลงาน

4.1.1 คณะอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาผลงาน กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

1. ศาสตราจารย์ ดร.ชัยขงค์ พรหมวงศ์	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการคณบดีคณะศึกษาศาสตร์	ประธาน
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สถิตย์ นิยมญาติ	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและ บริการวิชาการ	รองประธาน
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา เบ็ญจาทิกุล	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร รักษาการคณบดีคณะนิติศาสตร์	อนุกรรมการ
4. ศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา कुमारภัย	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา รุ่งเรือง	คณบดีคณะดุริยางคศาสตร์	อนุกรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุรพกร กำบุญ	คณบดีคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.ประไพศรี ให้อำของ	หัวหน้าสาขาภาษาอังกฤษ	อนุกรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.พิรพงษ์ ทิพนาค	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ ดร.พรพิพัฒน์ เพิ่มผล	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
10. รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อ่วมเจริญ	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
11. รองศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ ศรีจักรวาล	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
12. รองศาสตราจารย์พิเศษ พลโท ดร.วีระ วงศ์สรรค์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
13. รองศาสตราจารย์ ดร.ชวนชม ชินะดังกูร	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
14. รองศาสตราจารย์ ดร.สมหญิง จันทร์ไทย	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
15. รองศาสตราจารย์ ดร.กมลพร กัลยาณมิตร	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
16. รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ลักขณาภิชนภัช	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
17. รองศาสตราจารย์ นพพร ด้านสกุล	อาจารย์ประจำคณะดุริยางค์ศาสตร์	อนุกรรมการ
18. รองศาสตราจารย์ สรณ โรจนสกุล	อาจารย์ประจำคณะดุริยางค์ศาสตร์	อนุกรรมการ
19. รองศาสตราจารย์ อรวรรณ บรรจงศิลป์	อาจารย์ประจำคณะดุริยางค์ศาสตร์	อนุกรรมการ
20. รองศาสตราจารย์ วิวัฒน์ เอี่ยมไพรวัน	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
21. รองศาสตราจารย์ ศิริพร สัจจานนท์	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
22. รองศาสตราจารย์ ดารา ทิปะปาล	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประนต มีสอน	อาจารย์ประจำคณะดุริยางค์ศาสตร์	อนุกรรมการ
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกสุดา รัชฎาภิษิตกุล	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรเทพ เมืองแมน	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตยา ศรีมกุฎพันธ์ุ	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธิดา หอวัฒนกุล	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพล งามสุทธิ	อาจารย์ประจำคณะดุริยางค์ศาสตร์	อนุกรรมการ
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ คำประดิษฐ์	อาจารย์ประจำคณะดุริยางค์ศาสตร์	อนุกรรมการ
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทิน นพเกตุ	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรินทร์ สวานแก้ว	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสงี่ยม บุญบาบาน	อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์	อนุกรรมการ

34. ดร.สมพงษ์ สุเมธกชกร	คณบดีคณะศิลปศาสตร์	อนุกรรมการ
35. ดร.สุพัตรา จันทนะศิริ	คณบดีคณะบัญชี	อนุกรรมการ
36. ดร.ชลกนก โขมิตถณิน	อาจารย์ประจำคณะบัญชี	อนุกรรมการ
37. ดร.ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
38. ดร.โอฬาร กาญจนากาศ	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
39. ดร.สุขุม มุลเมือง	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
40. ดร.กมลมาลย์ ไชยศิริธัญญา	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
41. ดร.ลัดดาวัลย์ คงสมบูรณ์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
42. ดร.เพชรรัตน์ อิมินกุล	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
43. ดร.ชัชวัฒน์ อุทัยแสน	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
44. ดร.ปราการ เกิดมีสุข	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
45. ดร.สมบัติ เดชบำรุง	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
46. ดร.สมใจ เดชบำรุง	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
47. ดร.ชนาตล สมบูรณ์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
48. ดร.รสรินทร์ อรอมรัตน์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
49. ดร.เกียรติศักดิ์ อิชยานันท์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
50. ดร.สมคิด สกุลสถาปัตยกรรม	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
51. ดร.จันทร์รัตน์ ภคมาศ	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
52. ดร.จุฑารัตน์ นรินทร์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
53. ดร.จุฬาพรรณภรณ์ ชนะแพทย์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
54. ดร.ธาริณี กิตติกาญจนโสภณ	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์	อนุกรรมการ
55. ดร.สามารถ ปริมาณิณี	อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์	อนุกรรมการ
56. ดร.สมบัติ อรรถพิมล	อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์	อนุกรรมการ
57. ดร.รสรินทร์ พงษ์สิทธิ์	อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์	อนุกรรมการ
58. ดร.จุฑาศิริ ขอดวิเศษ	อาจารย์ประจำคณะดุริยางคศาสตร์	อนุกรรมการ
59. ดร.ณรงค์ศักดิ์ ศรีบรรดาศักดิ์วัชรภรณ์	อาจารย์ประจำคณะดุริยางคศาสตร์	อนุกรรมการ
60. ดร.นิวัฒน์ วรรณธรรม	อาจารย์ประจำคณะดุริยางคศาสตร์	อนุกรรมการ
61. ดร.อุไรวรรณ พงศ์สุภากุล	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
62. ดร.อดุลย์ เถาพล	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
63. ดร.ชนะ รัตนภักดี	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
64. ดร.เถลิงศักดิ์ เสนาคำ	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
65. ดร.ธวัชชัย แสวงทรัพย์	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
66. ดร.สมชาย รัตนภูมิภิญโญ	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
67. ดร.ปรียาพร เหวระกุล	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
68. ดร.นพคุณ ทอดสนิท	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
69. ดร.บรรจง ไช้ะมณี	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
70. ดร.ณัฐษาภักค์ จัตุปาอิตธิวัฒน์	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
71. ดร.จิง แขวงวิเศษชัยชาญ	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
72. ดร.ประถมภรณ์ รัตนภักดี	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
73. ดร.พีระ อินทรทูต	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ

74. ดร.เกียรติศักดิ์ กัลยาสิริวัฒน์	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
75. ดร.ฉวีวรรณ ปุรานิชี	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
76. ดร.ชูศักดิ์ จึงพานิช	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
77. ดร.หฤทัย ปัญญาอุษตระกูล	อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์	อนุกรรมการ
78. ดร.ศิรชญาณี การะเวก	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
79. ร้อยตรี ดร.บุญช่วย แจ่มเวชฉาย	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
80. ดร.กัญญาณัฐ ไฟคำ	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์	อนุกรรมการ
81. ดร.ทิพย์ลาวัลย์ แก้วนิล	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
82. ดร.ณัฐวัชร เผ่าภู	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
83. ดร.สุชาติ ปรีกทยานนท์	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
84. ดร.กฤษฎาภรณ์ รุจิธำรงกุล	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
85. ดร.นภัทร จันทรามรมย์	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
86. ดร.ประพัฒสอน เปี้ยกสอน	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
87. ดร.ณัฐภูอิสร ศรีเพชร	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
88. ดร.ณัชชา กริมใจ	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
89. ดร.ชนันชิตา กิจประเสริฐ	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
90. ดร.ธนวัฒน์ ทีปะपाल	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
91. ดร.กวี บุญเลิศวนิชย์	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
92. ดร.พิบูล ทีปะपाल	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
93. ดร.ลาวัลย์ ตันสกุลรุ่งเรือง	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
94. ดร.พงษ์เทพ ศรีโสภากิจ	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
95. ดร.ราวดี สุริสระพันธ์	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
96. ดร.พีรวัฒน์ ชูเกียรติ	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
97. ดร.ธีระพงศ์ ชนเจริญรัตน์	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
98. ดร.จรรยา ชำนาญไพร	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
99. ดร.จุฬาลักษณ์ พูรู โนะ	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
100. ดร.สุภาสินีย์ ปริญญาพิพนธ์	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
101. ดร.นราธิป แนวคำดี	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
102. ดร.เพชรราภรณ์ คำหลวง	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
103. ดร.พรประภา ศรีราพร	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
104. ดร.ธีรเดช ทิวถนอม	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
105. ดร.นันทน์ภัส ผลตาล	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
106. ดร.เสาวนีย์ สมันต์ศิริพร	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ
107. ดร.สุธาสินี วิทยาภรณ์	อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์	อนุกรรมการ
108. ดร.มธุรส ผ่านเมือง	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ	อนุกรรมการ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. Professor Dr.Terry Miller Kent State University อนุกรรมการ
2. ศาสตราจารย์ ดร.สำเริง เมฆเกรียงไกร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุกรรมการ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งภพ คงฤทธิ์ระจัน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต อนุกรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.กล้า ทองขาว มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ อนุกรรมการ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.สุกมาศ อังศุโชติ มหาวิทยาลัยสุโขทัย อนุกรรมการ
ธรรมาธิราช
6. รองศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ อนุกรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.สวรงค์ เสวตวัฒนา มหาวิทยาลัยปทุมธานี อนุกรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ ภาณุจรี มหาวิทยาลัยมกุฏราชวิทยาลัย อนุกรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิท ขันศิริ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต อนุกรรมการ
10. รองศาสตราจารย์ ดร.หุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน อนุกรรมการ
11. รองศาสตราจารย์ ดร.สันติ ศรีสวนแดง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อนุกรรมการ
12. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ ต้นพิชัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อนุกรรมการ
13. รองศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ ใจอารีย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อนุกรรมการ
14. รองศาสตราจารย์ ดร.พนิต เข้มทอง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อนุกรรมการ
15. รองศาสตราจารย์ ดร.วิกรม ตัณฑาทูทไธ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อนุกรรมการ
16. รองศาสตราจารย์ ดร.วรัทยา ธรรมกิตติภพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อนุกรรมการ
17. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณ นาควิบูลย์วงศ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อนุกรรมการ
18. รองศาสตราจารย์ ดร.สาโรช โสภีร์รักษ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อนุกรรมการ
19. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ ประเสริฐสรวย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อนุกรรมการ
20. รองศาสตราจารย์ ดร.อริสรา เล็กสรรเสริญ มหาวิทยาลัยมหิดล อนุกรรมการ
21. รองศาสตราจารย์ ดร.รัชกร พลภักดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุกรรมการ
22. รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อนุกรรมการ
23. รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ คุประตกุล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อนุกรรมการ
24. Associate Professor Dr.Andrew Shariary Kent State University อนุกรรมการ
25. รองศาสตราจารย์ชฎาพร ฑีมาอุดมกร มหาวิทยาลัยรามคำแหง อนุกรรมการ
26. รองศาสตราจารย์ ไพรัช พันธุ์ชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม อนุกรรมการ
27. รองศาสตราจารย์ วินัย ล้าเลิศ มหาวิทยาลัยรามคำแหง อนุกรรมการ
28. รองศาสตราจารย์ บายัน อิมสำราญ ข้าราชการบำนาญ อนุกรรมการ
29. รองศาสตราจารย์ เชาวยุทธ พรพิมลเทพ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี อนุกรรมการ
30. รองศาสตราจารย์ ธโสธร ตู้อองคำ มหาวิทยาลัยสุโขทัย อนุกรรมการ
ธรรมาธิราช
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ ยุคลธรวงศ์ มหาวิทยาลัยเกษตร อนุกรรมการ
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยงค์ มีใจเชื้อ มหาวิทยาลัยรามคำแหง อนุกรรมการ
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระศักดิ์ บึงมูม มหาวิทยาลัยปทุมธานี อนุกรรมการ
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นักรบ ระวีการณ มหาวิทยาลัยมหิดล อนุกรรมการ
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อินทร์รักษ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุกรรมการ

36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คารารัตน์ สุขแก้ว	มหาวิทยาลัยราชวมงคล รัตนโกสินทร์	อนุกรรมการ
37. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ เนียมหอม	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
38. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุติเทพ ศิริพิพัฒนกุล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
39. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ น.ต.ดร.สัญญาชัย พัฒนสิทธิ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
40. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ราตรี ศิริพันธุ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	อนุกรรมการ
41. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศราวุธ อินทรเทศ	สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	อนุกรรมการ
42. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถาพร ชัน โด	มหาวิทยาลัยมหามกุฏ ราชวิทยาลัย	อนุกรรมการ
43. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	อนุกรรมการ
44. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำเริง อ่อนสัมพันธุ์	มหาวิทยาลัยศิลปกร	อนุกรรมการ
45. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรุพงษ์ ลากเจริญ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	อนุกรรมการ
46. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนา วงศ์ศรีศรีเดือน	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	อนุกรรมการ
47. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชুমพล รอดแจ่ม	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	อนุกรรมการ
48. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชิต รัชตพิบูลภพ	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์	อนุกรรมการ
49. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุทธพงษ์ ลีลากิจไพศาล	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	อนุกรรมการ
50. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวนารถ เล็กกลอสินธุ์	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์	อนุกรรมการ
51. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิต บุญสนอง	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์	อนุกรรมการ
52. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิติมา ไห้ล่ายอง	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์	อนุกรรมการ
53. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี ศักดิ์คุลยธรรม	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์	อนุกรรมการ
54. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภัทร ปัจฉิมม์	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	อนุกรรมการ
55. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ รักษาดีเจริญ	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
56. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรม อินพรม	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
57. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขนิษฐา สุขสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต	อนุกรรมการ
58. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำไพ ทองธีรภาพ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
59. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สังวาล บกสุวรรณ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	อนุกรรมการ
60. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาศิรา ราชเวียง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราช มงคลรัตน โกสินทร์	อนุกรรมการ
61. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภดล เชนะ โยธิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏราช นครินทร์	อนุกรรมการ
62. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภัทราพร ปุณะตุง	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	อนุกรรมการ
63. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วารี ศรีสุรพล	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	อนุกรรมการ
64. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรเพ็ญ ไตรพงษ์	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	อนุกรรมการ
65. ผู้ช่วยศาสตราจารย์น้ำผึ้ง ไชวพันธุ์	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	อนุกรรมการ
66. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิบูลย์ ลือมงคล	วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์	อนุกรรมการ
67. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประสงค์ อุทัย	มหาวิทยาลัยธนบุรี	อนุกรรมการ
68. ดร.เมตต์ เมตต์การุณจิต	วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์	อนุกรรมการ
69. พ.ต.ท.ดร.พัสกร จิตตรัตน์	วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์	อนุกรรมการ

70. ดร.ทวีพร ผู้พอง	วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์ อนุกรรมการ
71. ดร.ธเนศ อุ๋นปรีชาวนิชย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อนุกรรมการ พิบูลสงคราม
72. ดร.อภิชาติ พานสุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร อนุกรรมการ พระนครศรีอยุธยา
73. ดร.เจษณี บุตรคำ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง อนุกรรมการ
74. ดร.รักเกียรติ จาริก	มหาวิทยาลัยรามคำแหง อนุกรรมการ
75. ดร.มนษริศา ทองเกติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี อนุกรรมการ ราชมงคลวิทยาลัยเขตจักรพงษ์ภูวนาถ
76. ดร.อำนาจ แก้วใส	มหาวิทยาลัยหอการค้า อนุกรรมการ
77. ดร.อานนท์ วันลา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อนุกรรมการ กาญจนบุรี
78. ดร.ฐปนพัฒน์ รัชญาเมธีธรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อนุกรรมการ
79. เรืออากาศเอกหญิง ดร.ฉิรนุช กล่อมดี	กรมควบคุมการปฏิบัติ อนุกรรมการ ทางอากาศ
80. ดร.ประยุทธ์ สวัสดิศิริเวกุล	มหาวิทยาลัยชินวัตร อนุกรรมการ
81. ดร.พัชรี ทองคำพานิช	สถาบันการพลศึกษา อนุกรรมการ วิทยาเขตสุพรรณบุรี
82. ดร.ศศิธร เดชพรหม	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อนุกรรมการ
83. ดร.กรศิริ คตภูธร	มหาวิทยาลัยมหามกุฏ อนุกรรมการ ราชวิทยาลัย
84. ดร.เมธาวิณ สาระยาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อนุกรรมการ เพชรบุรี
85. ดร.อาทิตย์ โพศรีทอง	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อนุกรรมการ
86. ดร.กุลธิดา นาคะเสถียร	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อนุกรรมการ
87. ดร.รุจิภาส ภูธนัญพิภัทร์	มทร. พระนครศรีอยุธยา อนุกรรมการ
88. ดร.รุ่งทิวา วัฒนวงศ์	สพฐ. นครปฐม เขต2 อนุกรรมการ
89. ดร.จันทนา สังวรโยธิน	มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุกรรมการ
90. ดร.อังคณา ใจเทิม	มหาวิทยาลัยสยาม อนุกรรมการ
91. ดร.วรุพงษ์ ลากเจริญ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อนุกรรมการ
92. ดร.ธนกร ปีกษา	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต อนุกรรมการ
93. ดร.ธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต อนุกรรมการ
94. ดร.ศิริรัตน์ ทองมีศรี	วิทยาลัยการฝึกหัดครู อนุกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
95. ดร.สุพัตรา แผนวิจิต	มหาวิทยาลัยสุโขทัย อนุกรรมการ ธรรมมาธิราช
96. ดร.จิรวัดณ์ กิติพิเชษฐสรณ์	วิทยาลัยนครราชสีมา อนุกรรมการ
97. ดร.สมศักดิ์ สุภีรักษ์	มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา อนุกรรมการ
98. ดร.โนตะวัน กำหอม	วิทยาลัยทองสุข อนุกรรมการ
99. ดร.วิศรา เชนะโยธิน	

